

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

14 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judcătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocații Cucu Pavel și Josan Mihail în numele inculpatului Cozari Alexandru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Ungheni din 29 martie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Cozari Alexandru XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 15.03.2016 - 29.03.2016;

instanța de apel: 18.04.2016 - 11.10.2017;

instanța de recurs: 08.12.2017 - 14.02.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ungheni din 29 martie 2016, adoptată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Cozari Al-dru a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. i), j), k) Cod penal, la 6 ani și 5 luni închisoare; în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, la 3 ani și 4 luni închisoare; în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, la 1 an și 4 luni închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilit definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executare în penitenciar pentru minori până la atingerea vârstei de 18 ani.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate privind încasarea prejudiciului material și moral a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului acesteia să se pronunțe instanța de judecată în procedură contencioasă.

A fost dispus încasarea în mod solidar de la Racoviță N. și Cozari Al-dru a sumei de 8 640 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată și, subsidiar de la părinții acestora, până la atingerea majoratului.

1.1. Prin aceeași sentință a fost condamnat și Racoviță N., însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, în noaptea de 12.12.2015 spre 13.12.2015, în jurul orei 03⁰⁰, minorii Cozari Al-dru a.n. 15.09.1999 și Racoviță N. a.n 10.04.1998, după un plan pregătit din timp, au pătruns în casa cet. XXXXX, amplasat în s. XXXXX, r-nul Ungheni, cu scopul de a sustrage bunuri materiale, unde în acel moment din casă a ieșit XXXXX și i-a surprins la locul faptei. Astfel pentru a înlesni infracțiunea de sustragere și pentru a nu fi identificați, ultimii folosind o rangă de metal în calitate de armă, pe care o aveau cu ei, i-au aplicat lovituri peste diferite părți ale corpului victimei, totodată Racoviță N. cu ajutorul unei sârme a strangulat partea vătămată în timp ce Cozari Al-dru îl ținea immobilizat, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 118 cad. din 13.12.2015, leziunile corporale din prima grupă și deces este legătură cauzală direct.

Tot el, în circumstanțele descrise supra, în noaptea de 12.12 spre 13.12.2015, în jurul orelor 03⁰⁰, împreună cu minorul Racoviță N., după un plan pregătit din timp, au pătruns în casa cet. XXXXX și a soției sale, XXXXX, situat în s. XXXXX, r-nul Ungheni, pentru a comite un atac tâlhăresc cu scopul de a sustrage bunuri materiale, înarmându-se cu o rangă metalică de la domiciliul său și un cuțit de bucătărie pe care l-au luat din gospodăria părților vătămate. Folosind obiectele nominalizate în calitate de armă au amenințat părțile vătămate cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea lor în scopul sustragerii bunurilor materiale, ulterior cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea, provocându-le părților vătămate conform raportului de expertiză medico-legală nr. 118 cad. din 13.12.2015, leziunile corporale din prima grupă și deces, care sunt în legătură cauzală directă, iar conform raportului de expertiză nr. 249 doc. din 17.12.2015, leziuni corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată. Ca rezultat al acțiunilor criminale, de către ultimii a fost sustrasă suma de 600 lei.

Tot el, în toamna anului 2015, a transportat, păstrat și utilizat până la 13.12.2015, substanțe narcotice care în cadrul percheziției autorizate efectuate în gospodăria cet. Cozari Al-dru din s. XXXXX, r-nul Ungheni, au fost depistate și ridicate o pungă de polietilenă cu o masă vegetală uscată, de culoare verde cu miros specific, astfel, conform raportului de expertiză nr. N-11602 din 29.12.2015, în concluziile căreia s-a constatat că masa uscată, mărunțită de culoare verde este Marijuana, care este inclusă în *lista Nr. 1, tabelul Nr. 1 „Substanțele narcotice, substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale” aprobată prin HG Nr. 1088 din 05.10.2004*, în care a fost depistat componentul narcotic activ -

tetrahydrocannabinol, care prin urmare se atribuie către substanțe narcotice, cu greutatea de 14,9 gr.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri inculpatul Cozari Al-dru și avocații acestuia, Raileanu M., Josan M. și Cucu P., care au solicitat:

inculpatul, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului declarat, autorul acestuia a invocat că, a recunoscut pe deplin vinovăția în comiterea infracțiunilor imputate și sincer s-a căit de fapta de care este învinuit, considerând că pedeapsa stabilită de instanța de judecată este prea aspră. În instanța de judecată de asemenea au fost stabilite unele circumstanțe atenuante și anume: *comiterea crimei de către un minor, recunoașterea vinei, căința sinceră*.

Inculpatul a menționat că, anterior nu a fost condamnat, a crescut și a fost educat doar de un singur părinte.

avocatul Raileanu M., a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului declarat, autorul acestuia a menționat că, pe caz au fost stabilite unele circumstanțe atenuante, cum ar fi comiterea infracțiunii de către un minor, recunoașterea vinovăției, căința sinceră. Inculpatul anterior nu a fost condamnat, a crescut și a fost educat în familie doar împreună cu mama. O importanță deosebită constituie aportul lui Cozari Al-dru în comiterea infracțiunilor imputate, în comparație cu cel al complicelui, este substanțial mai mic, deoarece atât la comiterea jafului, cât și la comiterea omorului, nu el a dirijat și îndeplinit acțiunile, având un rol pasiv.

avocații Josan M. și Cucu P., au solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care în privința inculpatului să fie aplicate prevederile art. 76 Cod penal, în coroborare cu prevederea art. 78 alin. (1), (2) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse minime.

Totodată, apelanții au menționat că, în speță sunt aplicabile prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, reieșind din faptul că, inculpatului i-au fost încălcate drepturile în timpul urmăririi penale și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, fapt care impune reducerea pedepsei aplicate.

În motivarea apelului declarat, autorii acestuia au invocat că, în timpul urmăririi penale au fost admise următoarele încălcări:

- nu a fost prelungit termenul de urmărire penală de la 14.01.2016 până la 18.02.2016 și astfel au parvenit consecințele prevăzute de art. 230-234 Cod de procedură penală;

- la înaintarea bănuielii și audierea lui Cozari Al-dru în calitate de bănuit (f.d. 53-57, vol. I), la înaintarea învinuirii și audierea lui în calitate de învinuit (f.d. 110-112, vol. I; f.d. 130-135, vol. II) și în ședința de judecată în cadrul primei

instanțe nu a fost asigurat cu pedagog sau psiholog, fapt ce contravine cerințelor art. 479 Cod de procedură penală;

- la 28.03.2016, în ședința preliminară, instanța a dispus examinarea cauzei în ordinea prevăzută art. 364¹ Cod de procedură penală, având cererea scrisă de către inculpatul Cozari Al-dru, însă nesemnată de apărătorul său Raileanu M. și de asemenea nu a fost semnată de către reprezentantul său legal, mama inculpatului, care nu a fost prezentă la judecarea cauzei, deoarece nu a fost legal citată;

- inculpatului i-a fost încălcat și dreptul la apărare, or, avocatul Raileanu M. a prezentat organului de urmărire penală mandatul nr. 0846157 din 13.12.2015, cu privire la apărarea intereselor minorului Cozari Al-dru, la faza respectivă, însă nu a fost împuternicit pentru examinarea acesteia în instanța de judecată, fără prezentarea Deciziei Coordonatorului OT Bălți al CNAJGS;

- în materialele cauzei sunt date ce îl caracterizează pozitiv pe Cozari Al-dru, care este educat doar de un singur părinte, a săvârșit infracțiunea imputată fiind minor, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii și-a recunoscut pe deplin vinovăția, circumstanțe ce se consideră atenuante.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2017, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate și menținută fără modificări sentința.

5. Instanța de apel a reținut că, prima instanță, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, judecarea cauzei având loc în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Cozari Al-dru în comiterea infracțiunilor imputate.

Astfel, instanța de apel menționat că, prin cererea, depusă în ședința instanței de fond la 28.03.2016 (f.d. 191, vol.II) Cozari Al-dru a solicitat examinarea cauzei în procedura art. 364¹ Cod de procedură penală. Prin urmare, instanța de apel a respins ca fiind nefondate argumentele apărării precum că, instanța neîntemeiat a admis cererea inculpatului de examinare a cauzei în procedură simplificată și a încălcat prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, or, în ședința instanței de apel inculpatul a confirmat, că vina o recunoaște din dorință proprie, nu a fost forțat și influențat să recunoască vina, și nu dorește să fie administrate noi probe, din care considerente invocările apărării din instanța de apel precum că, inculpatul nu cunoștea esența cererii nominalizate, nu pot fi reținute ca întemeiate, respectiva poziție a inculpatului fiind una de apărare, urmărindu-se ca rezultat, atenuarea răspunderii pentru

fapta comisă. Totodată, faptul că cererea nu a fost semnată de avocatul inculpatului, nu denotă că aceasta urma să fie respinsă de instanța de judecată, atât timp cât inculpatul personal a contrasemnat cererea și a exprimat dorința de a se examina cauza în procedură simplificată.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d. 192-198, vol. II), avocatul inculpatului de asemenea și-a dat consimțământul de a examina cauza în procedură simplificată, or, acesta nu și-a expus dezacordul în acest sens. Faptul că cererea nu a fost semnată de mama inculpatului, Movileanu A. la fel nu indică incorectitudinea depunerii cererii date, or, după cum reiese din materialele cauzei, la momentul depunerii, mama inculpatului se afla peste hotarele țării, din care motiv la ședința de judecată a participat reprezentantul legal al acestuia din cadrul DASPF Ungheni, Scripcari O., care a și semnat cererea inculpatului privind judecarea cauzei în procedură simplificată.

În contextul celor relatate, instanța de apel a apreciat ca neîntemeiate argumentele expuse de partea apărării și solicitarea achitării inculpatului, precum și versiunea inculpatului Racoviță N., precum că el singur a săvârșit omorul părții vătămate, poziție care se combate prin ansamblul de probe și circumstanțe stabilite în cazul din speță, urmând a fi apreciate ca o metodă de apărare a inculpatului Cozari Al-dru. Cu atât mai mult, că în ședințele ulterioare a instanței de apel, ultimul a renunțat la această poziție și a declarat că recunoaște pe deplin vinovăția în săvârșirea celor incriminate și solicită doar aplicarea în privința sa a unei pedepse mai blânde.

La fel ca fiind neîntemeiate, instanța de apel a respins și argumentele inculpaților, precum că au recunoscut vina în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond, fiind influențați de exponenții organelor de drept, or, în urma controlului efectuat de procurorul participant în instanța de apel, cele invocate de inculpați nu s-au adevărit, prin actele procesuale: încheierea Judecătoriei Ungheni (f.d. 75, vol. III), decizia Curții de Apel Bălți (f.d. 103, vol. III), ordonanța privind neînceperea urmăririi penale (f.d. 105, vol. III), ordonanța procurorului ierarhic superior (f.d. 113, vol. III), au fost respinse plângerile lui Cozari Al-dru prin care s-a pretins că a fost influențat.

Instanța de apel a considerat că, nu-s temei de a considera ca fiind nule acțiunile procesuale și actele întocmite cu participarea reprezentantului legal al inculpatului, or, în lipsa mamei inculpatului, Scripcari O. a fost desemnată ca reprezentant al DASPF Ungheni, care face parte din secția protecție a familiei și copilului, anume pentru apărarea intereselor inculpatului Cozari Al-dru, care la acel moment era minor. Mai mult, la întocmirea actelor procedurale cu participarea reprezentantului legal al inculpatului, Scripcari O., inculpatul a fost asistat de apărător, care nu a obiectat și a fost de acord cu participarea reprezentantului, și nici nu a solicitat anularea acestor acte.

Astfel, nu au putut fi acceptate argumentele apelanților referitoare la încălcarea dreptului la apărare inculpatului în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei în prima instanță, or, la materialele cauzei este anexat mandatul avocatului Raileanu M. din 13.12.2015 (f.d. 53, vol.I), care confirmă că acesta a fost desemnat pentru apărarea intereselor lui Cozari Al-dru. Totodată, instanța de apel a conchis că sunt neîntemeiate argumentele apărării, precum că procurorul avea dubii în calitatea apărării minorului oferite de către avocatul Raileanu M., or, după cum reiese din mandatul ultimului, cât și din ordonanța procurorului privind numirea apărătorului din oficiu (f.d. 129, vol.I), avocatul Raileanu M. a fost desemnat în calitate de apărător al lui Cozari Al-dru în acțiuni de urgență, din care motiv procurorul a și adoptat ordonanța nominalizată, același avocat fiind desemnat în continuare pentru apărarea drepturilor inculpatului. Cu atât mai mult, în cadrul înaintării bănuirii și învinuirii lui Cozari Al-dru, acestuia i-au fost înmânate drepturile sale procedurale, inclusiv dreptul de a solicita recuzarea avocatului și a solicita participarea unui alt avocat, însă inculpatul nu a solicitat participarea unui alt avocat, iar în ședința primei instanțe a fost de acord ca interesele sale să fie apărate de același avocat, Raileanu M.

De asemenea, ca fiind neîntemeiate instanța de apel a respins alegațiile părții apărării privind comiterea încălcărilor la faza urmăririi penale, adică nefiind prelungit termenul urmăririi penale. Potrivit materialelor cauzei (f.d. 49, 71, vol.II), prin ordonanțele procurorului din 11.01.2016 și 12.02.2016 a fost fixat termenul de efectuare a urmăririi penale până la 11.02.2016 și respectiv 12.03.2016, urmărirea penală fiind finisată la 09.03.2016, părțile fiind înștiințate despre acest fapt.

Instanța de apel a considerat necesar de a respinge și argumentele apelanților în privința aplicării unei pedepse mai blânde față de inculpat, menținând fără modificări dispozițiile instanței de fond, or, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpaților s-a condus de prevederile art. 61 Cod penal, la fel și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7 și 75 Cod penal.

Pedeapsa stabilită inculpatului a fost numită în limitele sancțiunilor prevăzute la articolele corespunzătoare din Codul penal, prin coroborare cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, precum și art. 70 Cod penal și care este adecvată celor comise, care se racorda la toate circumstanțele stabilite. La aplicarea pedepsei inculpatului instanța corect a luat în considerație minoratul acestuia la momentul săvârșirii infracțiunii, astfel, limita maximă a pedepselor stabilite le-au fost redusă la jumătate.

Totodată instanța de fond la aplicarea pedepsei a ținut cont că pe cauză este un concurs de circumstanțe agravante și atenuante, din acest motiv în

corespundere cu prevederile art. 78 alin. (4) Cod penal, n-a coborât pedeapsa până la minimumul și nu a ridicat-o până la maximum.

Din motivele indicate, instanța de apel a considerat că, în speță lipsește temei pentru atenuarea pedepselor stabilite de instanța de fond inculpatului, pedeapsa aplicată fiind corect individualizată, reieșind din toate circumstanțele stabilite pe cauză, precum și rolul fiecărui inculpat, iar pretinsele încălcări procesuale ale dreptului inculpatului, care ar face posibilă reducerea pedepsei în baza art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, nu au fost stabilite de către instanța de apel. Argumentele părții apărării privind pretinsele încălcări procesuale nu și-au găsit confirmare.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate declară recurs ordinar avocații Cucu P. și Josan M. în numele inculpatului, care invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu remiterea cauzei la rejudecare de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, autorii acestuia invocă argumente similare celor menționate anterior în apel și *descrise în pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- prezenta cauză a fost examinată în prima instanță cu încălcarea prevederilor art. 480 și 479 Cod de procedură penală, or, judecata a avut loc fără participarea reprezentantului legal al inculpatului - mama acestuia, care nu a fost citată (f.d. 175, vol. II) și în lipsa pedagogului sau psihologului, fiind prezent doar juristul DASPF Ungheni, Scripcari O. (f.d. 130, vol. I);

- la înaintarea bănuielii și audierea lui Cozari Al-dru în calitate de bănuît (f.d. 53-57, vol. I), precum și la înaintarea învinuirii și audierea lui în calitate de învinuit (f.d. 110-112, vol. I; f.d. 130-135, vol. II), tot nu i-a fost asigurat prezența pedagogului sau psihologului, încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale;

- în cauză nu a fost prelungit termenul de urmărire penală de la 14.01.2016 până la 18.02.2016;

- la 28.03.2016, la ședința preliminară, instanța de judecată a dispus judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în lipsa reprezentanților expres prevăzut de lege și nici semnată de apărătorul sau reprezentantul său legal, care nu a fost prezentă la judecarea cauzei, deoarece nu a fost legal citată, fapt care constituie o încălcare gravă, care contravine CoEDO;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- instanța de fond neîntemeiat a indicat că, inculpatul a săvârși infracțiunea în stare de ebrietate, pe când din concluzia expertului medico-legist (f.d. 179-180 vol. I), în sângele lui nu s-au depistat urme de alcool, fapt ce constituie o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, fiind aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- dacă cauza s-ar fi judecat în procedură generală, s-ar fi constatat cu certitudine circumstanțele de fapt și de drept al cauzei, ar fi fost de față necesitatea *recalificării* acțiunilor inculpatului, deoarece fiind interogat la urmărirea penală și în instanțele de judecată a declarat, că "(...) a avut intenție de jaf și nu de omor", s-ar fi stabilit și excesul la cauza dată și astfel apărarea consideră că faptei săvârșite i s-a dat o *încadrare juridică greșită*.

6.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat se constată că titularii acestuia invocă temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 10), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când *cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Astfel, se relevă că, instanța de apel întemeiat a reținut circumstanțele de fapt și de drept stabilite de instanța de fond și just a concluzionat că, inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În cadrul examinării cauzei în instanța de fond, inculpatul a înaintat cerere prin care a declarat că recunoaște în totalitate fapta imputată în rechizitoriu și solicită judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f.d. 191, vol. II). Ca urmare, instanța de fond a admis demersul declarat,

dispunând prin încheierea inclusă în conținutul procesului-verbal din 28.03.2016, examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procesual penal (f.d. 198, vol. II).

În aceste circumstanțe, Colegiul consideră justă concluzia instanței de apel precum că, vinovăția inculpatului este dovedită prin probele administrate în cadrul urmăririi penale, specificate în rechizitoriu și susținute de inculpat.

Analizând materialele cauzei, instanța de apel întemeiat a concluzionat că, instanța de fond, în mod corect, a stabilit situația de fapt și vinovăția inculpatului Cozari Al-dru, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite *încadrarea juridică* corespunzătoare materialului probator administrat - **art. 145 alin. (2) lit. i), j), k) Cod penal, adică, omorul intenționat a unei persoane, după indicii: de două persoane, cu deosebită cruzime, cu scopul de a înlesni comiterea unei alte infracțiuni; art.188 alin. (2) lit. b), d) și e) Cod penal, adică, tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viață și sănătatea persoanei agresate, prin pătrundere, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, de mai multe persoane; art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, adică, circulația ilegală a substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare, păstrarea, transportarea și utilizarea substanțelor narcotice.**

Cât privește alegațiile recurenților precum că, judecarea cauzei în prima instanță a avut loc fără participarea reprezentantului legal al inculpatului - mama acestuia, care nu a fost citată (f.d. 175, vol. II) și în lipsa pedagogului sau psihologului, în consecință fiind încălcate prevederile art. 480 și 479 Cod de procedură penală, or, după cum reiese din materialele cauzei, la momentul depunerii cererii, mama inculpatului se afla peste hotarele țării, din care motiv la ședința de judecată a participat reprezentantul legal al acestuia din cadrul DASPF Ungheni, care face parte din secția protecție a familiei și copilului, anume pentru apărarea intereselor inculpatului, care la acel moment era minor și care a semnat cererea ultimul privind judecarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, iar la întocmirea actelor procedurale cu participarea reprezentantului legal, Scripcari O., inculpatul a fost asistat de apărător, care nu a obiectat și a fost de acord cu participarea reprezentantului.

La fel, urmează a fi respinse ca fiind neîntemeiate argumentele recurenților, cu referire la neprelungirea termenului de urmărire penală, or, în speță nulitatea actelor și acțiunilor procedurale nu a fost ridicată în termenul prevăzut de lege.

Colegiul penal reiterează că, procesul în cauză a fost examinat în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, la cererea inculpatului, cu recunoașterea în totalitate a faptei imputate în rechizitoriu.

Împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării în procedura simplificată părțile pot exercita calea de atac a apelului, de regulă, sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neputând renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate.

Astfel, în instanța de apel inculpatul și-a menținut poziția recunoașterii faptelor indicate în rechizitoriu, solicitând admiterea apelului și aplicarea unei pedepse mai blânde, poziție care a fost susținută și de avocații acestuia (f.d 156, vol. III).

La acest capitol instanța de recurs reține că, în situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin.(1) și (4) Cod de procedură penală și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță, cerință îndeplinită de către instanța de apel, și ca urmare, respingând ca nefondat apelul declarat.

Astfel, în instanța de recurs, partea apărării solicită rejudecarea cauzei, pe motivul neexpunerii de către instanța de apel asupra motivelor invocate în cererea de apel, menționând în acest sens că, *în speță urmărirea penală a fost efectuată cu încălcări grave, care atrag nulitatea actelor și acțiunilor întreprinse, iar în cadrul examinării cauzei în prima instanță, au admise mai multe erori.*

Aici, Colegiul evidențiază că din momentul pronunțării încheierii, privind admiterea cererii de judecare a cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul și apărătorul lui nu mai pot renunța pe parcursul procesului penal asupra opțiunii sale de a fi judecată cauza potrivit procedurii simplificate, cu judecarea cauzei conform procedurii generale.

Colegiul constată că, în principiu, partea apărării prin recursul declarat, solicită renunțarea asupra opțiunii de judecare a prezentei cauze în procedură simplificată, fapt ce nu poate fi admis.

Deci, Colegiul atestă că recurenții au indicat temeiuri (art. 427 alin. (1) pct. 5), 12) Cod de procedură penală), care nu pot fi invocate în instanța de recurs, în cadrul procesului penal examinat în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, Colegiul stabilește că partea nemulțumită de soluția adoptată în prima instanță, declarând apelul, nu a invocat problema *încadrării juridice greșite* a acțiunilor inculpatului, ea fiind invocată direct în faza procesuală a recursului, ceea ce contravine prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală. Deci, motivul invocat de recurent, nu a constituit obiect de discuție în instanța de apel, astfel, nu este în drept să le invoce în recurs.

Cu referire la temeiul prevăzut de pct. 10) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, semnalat în recursul ordinar declarat, Colegiul atestă că, o astfel de eroare în speța dată de asemenea nu se constată, deoarece, supunând verificării decizia instanței de apel, Colegiul atestă că, în cadrul ședinței în instanța de apel, inculpatul a susținut integral declarațiile date la urmărirea penală, declarații potrivit cărora recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, însă a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde (f.d. 156, vol. II).

Astfel, în opinia Colegiului, examinând apelul declarat instanța de apel just a considerat că, instanța de fond, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului, a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale la individualizarea pedepsei, aplicându-i acestuia o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, asupra speței date, în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, potrivit căroră „*inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea*”, aplicându-i astfel, o pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 10 ani.

De asemenea, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă aplicate inculpatului instanța de apel în mod corect a reținut că, *“Pedepsele stabilite inculpaților au fost corect individualizate, luându-se în considerație circumstanțele cauzei și particularitățile comiterii infracțiunii, precum și personalitatea inculpaților, astfel, temeiuri pentru atenuarea pedepsei nu sunt. În acest sens vor fi respinse solicitările apelanților privind aplicarea unei pedepsei mai blânde. Din aceste considerente nu pot fi admise argumentele apelanților privind atenuarea pedepsei inculpaților prin aplicarea prevederilor art. 76, 78 Cod penal. Or, circumstanțele atenuante reținute de prima instanță, adică comiterea infracțiunii de către un minor, recunoașterea vinei, căința sinceră, pe deplin au fost luate în considerație la stabilirea pedepsei, inculpații beneficiind de reducerea limitelor pedepselor în baza prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și art. 70 alin. (3) Cod penal”*, circumstanțe, ce au permis instanței de apel just să concluzioneze că, reeducarea și corectarea lui este posibilă numai în condițiile izolării de societate iar, argumentele invocate în apelul declarat de avocați, instanța de apel le-a considerat ca fiind nefondate, deoarece poartă un caracter declarativ, fiind îndreptate exclusiv spre diminuarea pedepsei penale aplicate.

Cât privești, alegațiile recurenților precum că, instanța de fond neîntemeiat a indicat că, inculpatul a săvârși infracțiunea în stare de ebrietate, pe când din concluzia expertului medico-legist (f.d. 179, 180 vol.I), în sângele lui nu s-au depistat urme de alcool, fapt ce constituie o eroare gravă de fapt, or, potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie - *stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.*

Reieșind din argumentele sus-menționate, Colegiul conchide că în speța dată nu se constată eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Concomitent, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, căroră instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 5. al prezentei

decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune (cauza CtEDO, Rebait și alții c. Franței, din 25.02.1995, nr. 26564/1995).

În lumina celor supra indicate, Colegiul conchide că temeiurile invocate de recurenți nu sunt aplicabile speței din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocații Cucu Pavel și Josan Mihail în numele inculpatului Cozari Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui *Cozari Alexandru* XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 februarie 2018.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti